

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΟΡΘΟΔΟΧΟΣ ΚΟΙΝΟΤΗΣ - ΕΝΟΡΙΑ ΠΡΟΦΗΤΟΥ ΗΛΙΟΥ ΝΟΡΓΟΥΝΤ
ΚΑΙ ΑΝΑΤΟΛΙΚΩΝ ΠΡΟΑΣΤΕΙΩΝ
GREEK ORTHODOX COMMUNITY & PARISH OF PROPHET ELIAS
NORWOOD & EASTERN SUBURBS INC

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΦΥΛΛΑΔΙΟ
THE WORD OF GOD
WEEKLY MAGAZINE

DATE: 01-01-23 YEAR: 40 NUMBER: 1946

WEB PAGE: PROPHETELIAS.ORG.AU
FACEBOOK: [FACEBOOK.COM/PROPHETELIASNORWOOD](https://www.facebook.com/PROPHETELIASNORWOOD)
EMAIL: PROPHETELIAS@ESC.NET.AU

ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΕΡΙΤΟΜΗ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ (Λουκᾶ 2,20-21, 40-52) 1 Ιανουαρίου 2023

Σήμερα αγαπητοί αδελφοί, γιορτάζουμε και πανηγυρίζουμε την Δεσποτική γιορτή της Περιτομής του Κυρίου Ίησοῦ, την μνήμη του Μεγάλου Βασιλείου, καθώς και την πρώτη ημέρα του πολιτικού έτους. Θά ἦταν ἴσως εὔκολο νά ἀσχοληθοῦμε, μόνο μέ την Δεσποτική γιορτή και νά ἀφήσωμε γιά ἄλλη φορά τά υπόλοιπα. Ἐκ πρώτης ὄψεως, φαίνεται ὅτι εἶναι δύσκολο νά συμπεριλάβουμε και τά τρία αὐτά γεγονότα σέ ἕνα περιορισμένο κήρυγμα. Γιά παράδειγμα, πῶς νά πανδρέψει κανείς την Περιτομή, την μνήμη του Μ.Βασιλείου και τό πολιτικό έτος σέ ἕνα θέμα; Ἐν τούτοις, θεωρῶ ὅτι αὐτά τά τρία γεγονότα σχετίζονται και σίγουρα μποροῦν νά συνδυαστοῦν μεταξύ τους. Ἀρχικά, ἡ κατά σάρκα περιτομή του Ίησοῦ συμβολίζει την πνευματική περιτομή του ἀνθρώπου ἀπό τίς ἀμαρτίες του. Θεωρῶ ἀκόμη ὅτι ἡ Περιτομή ξεχωρίζει τούς ἀπογόνους του Ἀβραάμ ἀπό τά υπόλοιπα ἔθνη, παράλληλα προτυπώνει την Χάρη και την Δύναμη του Ἁγίου Βαπτίσματος διά του ὁποίου καθίσταται ὁ βαπτισθείς και μυρωθείς Χριστιανός, μέλος του σώματος της Ἐκκλησίας του Χριστοῦ. Ὅπως τότε ἡ Περιτομή ἦταν ἡ σφραγίδα τῶν ἀπογόνων του Ἀβραάμ, τώρα τό βάπτισμα εἶναι ἡ σφραγίδα του Χριστιανοῦ. Του Χριστιανοῦ πού μέ την δυνατή πίστη πρὸς τόν Χριστό και τό νυστέρι της πνευματικῆς ἀσκήσης κόβει τά ἀμαρτωλά πάθη του. Καί ὅπως μέ την ἀφαίρεση μικροῦ τμήματος της σάρκας στήν περιτομή, ἔτσι και ὁ Χριστιανός ἀγωνίζεται γιά την Περιτομή στά πάθη της σαρκός. Ζωντανό παράδειγμα πνευματικῆς Περιτομῆς εἶναι ὁ ἐκ της Ἐκκλησίας τιμῶμενος σήμερα, Μέγας Βασίλειος. Ὁ Βασίλειος εἶχε ἄλλα 8 ἀδέλφια. Σπούδασε γεωμετρία, ἀστρονομία, φιλοσοφία, ἰατρική, ρητορική και γραμματική. Θά μποροῦσε νά ἀκολουθήσει ὅποια δήποτε ἐπιστήμη μέ την βεβαιότητα ὅτι δέν θά εἶχε κανένα πρόβλημα. Θά μποροῦσε νά ἔχει πλούτη και δόξες και τιμές, σ'αὐτόν τόν κόσμο. Ὅμως δίχως την Περιτομή τῶν παθῶν του, θά ἦταν ἕνα μεγάλο μηδενικό στά μάτια του Θεοῦ. Ὁ Βασίλειος ἔγινε Μέγας στά μάτια Θεοῦ και ἀνθρώπων, τότε πού ἀποφάσισε νά ἀκολουθήσει τόν Χριστό μέ ὅλη του την καρδιά. Νά περιτμηθεῖ και νά ἀποκόψει ἀπό την ζωή του τίς ἀμαρτίες, τά πάθη, τίς κοσμικές συνήθειες μέ σκοπό νά περάσει στήν ἀπέναντι ὄχθη. Νά περάσει στήν ὄχθη της αἰώνιας ζωῆς και τό ἀνέσπερο φῶς της ὀγδῆς ἡμέρας. Ὁ Μέγας Βασίλειος, ἐσπούδαζε μακριά ἀπό τό σπίτι του, μέ αὐστηρή νηστεία, νυχθήμερον προσευχήν και ἀποφυγή ἀπ'ὅτι δήποτε θά τόν ἐμπόδιζε στήν πρόοδο της πνευματικῆς του ζωῆς. Ὁ σοφός δάσκαλός του Εὐβουλος, ἐντυπωσιασμένος ἀπό την αὐστηρή νηστεία, του Ἁγίου, και μετὰ την παραίνεσή του, λέγεται ὅτι ἔγινε Χριστιανός. Καταπονημένος ἀπό την μεγάλη δράση πού ἀνέπτυξε σέ τόσους πολλούς τομεῖς, ἐναντίον τῶν διαφόρων κακοδοξιῶν και εἰδικὰ της αἵρέσεως του Ἀρειανισμοῦ, μὴ διστάζοντας πολλές φορές νά ἀντιταχθεῖ μέ την ἐκάστοτε πολιτική ἐξουσία, μέ ὅπλα του την πίστη και την προσευχή, μέ τά κηρύγματα και τούς λόγους του, μέ τά πολλά ἀσκητικά και παιδαγωγικά συγγράμματα, καθώς και την ἀσκητική ζωή του ὁ Ἅγιος Βασίλειος ὁ Μέγας παραδίδει τό πνεῦμα στό Θεό την 1η Ιανουαρίου του 379 μ.Χ. σέ ἡλικία 49 ἐτῶν. Ὁ συμβολισμός της Περιτομῆς του Ίησοῦ την ὀγδῆ ἡμέρα ἀδελφοί μου, ἦταν τό νέο συμβόλαιο, πού υπέγραψε ὁ Κύριος μέ τό Τίμιο Αἷμα Του ἐπάνω στόν Σταυρό. Μέ αὐτή την Νέα Διαθήκη του Χριστοῦ, ἐσυμφώνησε ὁ συσταυρούμενος ληστής, οἱ Ἀπόστολοι και τό νέφος τῶν μαρτύρων και Ἁγίων ὄλων τῶν

ἐποχῶν μέχρι σήμερα. Δέχθηκαν τήν πνευματική Περιτομή, τήν προσωπική τους θυσία, τήν σφραγίδα τῆς αἰωνιότητος καί ἔτσι πέρασαν στήν ὀγδόη ἡμέρα τῆς αἰωνίου μακαριότητος. Τό Εὐαγγέλιο τῆς ἡμέρας ἀρχίζει: «**Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ...**» καί πιό κάτω: «**Καί ὅτε ἐπλήσθησαν ἡμέραι ὀκτώ τοῦ περιτεμεῖν αὐτόν...**» Ὁ Εὐαγγελιστής κάνει ἀναφορά στόν χρόνο, σάν σπουδαῖο παράγοντα στό θέμα τῆς Περιτομῆς. Ποιός ἦταν ὁ καιρός ἐκεῖνος; Ἦταν τότε, πού ἐπέστρεψαν οἱ βοσκοί στά κοπάδια τους, ὑμνοῦντες καί δοξάζοντες τόν Θεό γιά ὅλα πού εἶδαν καί ἄκουσαν. Καί ποιὰ εἶναι ἡ ὀγδόη ἡμέρα; Ἡ ἡμέρα πού συμβολίζει τήν αἰωνιότητα. Εἶναι ἡ ἡμέρα γιά τήν ὁποίαν ὁ Θεός εἶχε προορίσει γιά τόν ἄνθρωπο πρὶν τήν πλάση του. Σήμερα λοιπόν πού συμπίπτει καί ἡ πρώτη ἡμέρα τοῦ πολιτικοῦ ἔτους, δέν μπορούμε νά ἀγνοήσουμε τόν σπουδαῖο ρόλο πού παίζει ὁ χρόνος στήν ζωή μας. Ἔτσι ὁ μόνος πού μπορεῖ νά χαίρεται γιά τόν ἐρχομό κάθε φορά τοῦ νέου χρόνου εἶναι ὁ πιστός Χριστιανός. Μόνον ὁ Χριστιανός μπορεῖ νά βλέπει τόν χρόνο ὄχι ὡς πορεία πρὸς τόν θάνατο, ἀλλ' ὡς πορεία, ὅπως εἶπαμε, πρὸς μεγαλύτερη σχέση μέ τόν κατεξοχὴν ἀγαπημένο του, τόν Χριστό. Καί φτάνει μάλιστα ὁ καθόλα συνεπής πιστός, ὁ Ἅγιος, νά ἐπιθυμεῖ γιά τόν λόγο αὐτό καί τόν ἴδιο τόν θάνατο. Ὁ ἀπόστολος Παῦλος καί πάλι σημειώνει στούς Φιλιππησίους: «**Ἐγὼ τήν ἐπιθυμίαν εἰς τό ἀναλῦσαι καί σύν Χριστῷ εἶναι**»(1, 23). Ἦθελε νά φύγει ἀπό τή ζωή αὐτή, ὄχι γιατί μισοῦσε τόν κόσμον καί τή ζωή, ἀλλά γιατί ἀγαποῦσε περισσότερο τήν πηγὴ τῆς ζωῆς, τόν Χριστό καί τήν Βασιλεία Του. Κι ὁ ἅγιος Ἰωάννης τῆς Κλίμακος ἐπισημαίνει: «**Ὁ Ἅγιος ἐπιθυμεῖ κάθε ὥρα τόν θάνατο**». Γιά τόν Χριστιανό λοιπόν ὑπάρχουν λόγοι χαρᾶς γιά τόν ἐρχομό τοῦ νέου χρόνου διότι τόν φέρνει πιό κοντά στόν ἀρχηγό τῆς πίστεως Του! Εἶναι ὅμως ἀκατανόητη ἡ χαρά τοῦ ἀπίστου καί ἐκτός τῆς Ἐκκλησίας ἀνθρώπου γιά τόν καινούργιο χρόνο. Γιατί γιορτάζει αὐτός; Ἐπειδὴ θά ἔλθει μιά ὥρα γρηγορότερα στόν θάνατο; Διότι στήν πραγματικότητα ὁ κάθε νέος χρόνος εἶναι καί μία μείωση τῆς ἐπί γῆς ζωῆς του, μία ἀνάσα πιό κοντά στή φθορά. Ἴσως λοιπόν γιά τόν λόγο αὐτό νά ξενυχτᾶνε πολλοὶ γλεντώντας τήν παραμονή τῆς πρωτοχρονιάς, ἐπειδὴ ἐπιθυμοῦν νά διασκεδάσουν τόν ὑποσυνείδητο φόβο τους μέ τόν ἐπερχόμενο θάνατο. Ἔτσι κι ἀλλιῶς ὅμως! Γιά τούς Χριστιανούς ὁ χρόνος ἔχει νόημα καί σκοπό. Κι εἴμαστε εὐτυχεῖς πού ὁ Θεός ἐν Χριστῷ μᾶς ἔχει δώσει τή χάρη νά κατανοοῦμε τήν ἀλήθεια αὐτή. Ἀπομένει καί νά τήν ἐνεργοποιοῦμε στή ζωή μας. Αὐτός εἶναι καί ὁ λόγος ὅπου γιά περίπου 40 χρόνια τώρα, ἐδῶ στόν Προφήτη Ἡλία, ἀποχαιρετοῦμε τόν παλαιό χρόνο μέσα στόν Ναό τοῦ Θεοῦ καί ἐκεῖ ὑποδεχόμεθα τόν Νέο. Πῶς νά δικαιολογήσουμε τούς γονεῖς πού ἀρνοῦνται νά διδάξουν αὐτές τίς σωστικές ἀλήθειες στά παιδιά τους!

SUNDAY OF THE LORD'S CIRCUMCISION (Luke 2:20, 21, 40-52) 1 January 2023

Today, dear brethren, we celebrate the Feast of the Circumcision of the Lord Jesus, the memory of Saint Basil the Great, and the first day of the secular year. At first glance, it seems difficult to include all three of these events in a limited sermon. How can the Circumcision and the commemoration of Saint Basil and the secular year fit into one theme? Yet in my opinion, these three events are related to each other. First of all, the circumcision of Jesus in the flesh symbolizes the spiritual circumcision of man from his sins. I also believe that circumcision distinguishes the descendants of Abraham from all the other nations; it also typifies the grace

and power of Holy Baptism, through which the baptized and anointed Christian becomes a member of the body of the Church of Christ. As then the Circumcision was the seal of the descendants of Abraham, now Baptism is the seal of the Christian. Just as circumcision is the removal of a small part of the flesh, so the Christian circumcises the passions of the flesh. Through strong faith in Christ and the scalpel of spiritual exercise, the Christian cuts off his sinful passions. A living example of spiritual Circumcision is Basil the Great, who is honoured by the Church today. Basil had eight other siblings. He studied geometry, astronomy, philosophy, medicine, rhetoric and grammar. He could pursue any science with the certainty that he would have no problem in this world: he could have riches, glory and honour. But without the Circumcision of his passions, he would have been a big zero in the eyes of God. Basil became great in the eyes of both God and man when he decided to follow Christ with all his heart. He circumcised from his life his sins, passions, and worldly habits in order to cross over to the other side, to the shore of eternal life and the unfading light of the eighth day. Basil the Great lived away from home, with strict fasting, nightly prayer and avoidance of anything that would hinder him in the progress of his spiritual life. His wise teacher Euboulos was impressed by the Saint's strict fasting, and is said to have become a Christian through his prayers. Overwhelmed by the great activity he pursued in so many fields against various evils and especially the heresy of Arianism, many a time not hesitating to oppose the current political power, with his faith and prayer for his weapons, along with his sermons, speeches, and his many ascetic and pedagogical writings, as well as his ascetic life, Saint Basil the Great surrendered his spirit to God on 1 January 379 AD, at the age of 49 years. The symbol of the Circumcision of Jesus on the eighth day, my brethren, was the new contract that the Lord signed with His Holy Blood on the Cross. By this New Covenant of Christ, the crucified thief, the Apostles and the cloud of martyrs and saints of all ages to this day, were sealed. They received the spiritual Circumcision, their personal sacrifice, the seal of eternity and thus passed into the eighth day of eternal bliss. The Gospel chapter of the Day begins: **"At that time ..."** and continues: **"And when eight days were completed [for the circumcision]."** The Evangelist makes reference to time as an important factor in the theme of the Circumcision. **"At that time"** was when the shepherds returned to their flocks, praising and glorifying God for all they had seen and heard. And what is the eighth day? The day that symbolizes eternity: the day which God had predestined for man before his creation. So now, the first day of the secular year, we cannot ignore the important role that time plays in our lives. The only one who can rejoice at the coming of each New Year is the faithful Christian. Only the Christian can see time not as a path to death, but, as we have said, as a path to a greater relationship with his or her dearest beloved, Christ. This reason is enough for the completely consistent believer - the Saint - to desire even death itself. The apostle Paul again notes in Philippians: **"I have a desire to depart [this world] and be with Christ"** (Phil. 1:23). He wanted to leave this life, not because he hated the world and life, but because he loved the source of life, Christ and His Kingdom, more. St. John of the Ladder points out: **"The Saint desires death all the time."** *For the Christian, then, there are reasons to rejoice at the coming of the New Year*

because it brings him closer to the leader of his faith! But the joy of the unbeliever and outsider of the Church for the New Year is incomprehensible. Why is he celebrating? Because he will come an hour sooner to death? Because in reality every New Year is also a shortening of his life on earth, a breath closer to decay. Perhaps this is why many people stay up late partying on the eve of the first of the year, because they wish to dispel their subconscious fear of approaching death. But anyway! For Christians, time has meaning and purpose. We are glad that God in Christ has given us the grace to understand this truth. It remains for us to activate it in our lives. This is the reason why for about 40 years now, here at Prophet Elias, we have been saying goodbye to the old year within the Holy Church of God and there welcoming the New. How can we possibly excuse parents who refuse to teach these saving truths to their children!

Πατερικό μήνυμα στην αρχή του Νέου Έτους 2023

Ἡ πνευματικὴ ἄσκηση, ἀδελφοί μου, ὁμοιάζει μὲ μία κλίμακα, μὲ μία σκάλα δηλαδή, ἡ ὁποία ξεκινᾷ ἀπὸ τὴν γῆ καὶ φθάνει στὸν οὐρανό. Μὲ μεγάλη προσοχὴ καὶ σταθερὰ δρασκελίσματα, μὲ ἱερὴ βία κατὰ τῶν παθῶν καὶ μὲ ταπείνωση, μετάνοια καὶ προσευχὴ, μὲ βλέμμα καρδίας συνεχὲς πρὸς τὰ ἄνω, δίχως χρονοτριβὲς καὶ καθυστερήσεις, πρέπει νὰ ἀνεβοῦμε ὅλοι αὐτὴν τὴν σκάλα καὶ νὰ φθάσουμε στὸ τελευταῖο σκαλοπάτι, ὅπου μᾶς περιμένει ὁ Χριστὸς καὶ ὁ χριστοποιημένος ἑαυτὸς μας. Αὐτὴν τὴν σκάλα τὴν ἀνεβαίνουμε ὁ καθένας μόνος του, δὲν προσπερνοῦμε τὸν ἀδελφό μας, δὲν εἶναι τὸ πρῶτο βραβεῖο γιὰ ἓνα, ἀλλὰ γιὰ τὸν καθένα. Γιατὶ αὐτὴ ἡ σκάλα δὲν εἶναι ἓνα ἀγώνισμα κατὰ τῶν συνανθρώπων μας, ἀλλὰ κατὰ τοῦ παλαιοῦ ἑαυτοῦ μας, κατὰ τῶν παθῶν μας, κατὰ τῶν δαιμόνων, οἱ ὅποιοι φροντίζουν ἀκούραστα νὰ ἐμποδίσουν τὴν ἀνάβασή μας, οἱ ὅποιοι μὲ ἀνηλεῆ διάθεση, λύσσα καὶ μίσος ἐναντίον τῶν ἀνθρώπων, ἀγωνίζονται νὰ μᾶς στρέψουν τὸ βλέμμα πρὸς τὰ κάτω, ὥστε νὰ ζαλιστοῦμε καὶ νὰ γκρεμοτσακιστοῦμε στὰ ἀπύθμενα βάθη τοῦ ἄδη καὶ νὰ πέσουμε κατευθεῖαν στὸ ἀνοιχτὸ στόμα τοῦ βύθιου δράκοντος τῆς ἀπωλείας. Ὁ Χριστὸς μᾶς προσφέρει τὴν σωτηρία, ἀλλὰ ἡ ἀποδοχὴ τῆς στηρίζεται στὴ δικὴ μας θέληση καὶ συγκατάβαση, ποὺ ἀποδεικνύονται μέσα ἀπὸ τὴν πράξη μας. Δὲν ἐπαρκεῖ νὰ λέμε ὅτι ἀγαποῦμε τὸν Χριστό· χρειάζεται τὸ ἔργο τῆς ἀγάπης πρὸς Ἐκεῖνον. Καὶ ἔργο τῆς ἀγάπης εἶναι ἡ τήρηση τῶν ἐντολῶν Του, ὅπως κι ὁ ἴδιος μᾶς βεβαιώνει. Ὅπως στὴν περίπτωση τῶν συζύγων ἡ ἀγάπη τεκμηριώνεται στὰ ἔργα καὶ ὄχι στὰ λόγια, ἔτσι καὶ στὴν πνευματικὴ ζωὴ ἡ ἀγάπη γιὰ τὸν Χριστὸ τεκμηριώνεται μέσα ἀπὸ τὴν ἄσκηση. Αὐτὸς ποὺ ἀγαπᾷ τὸν Χριστό, ἀγωνίζεται νὰ ἀνεβῆ πρὸς τὸν Χριστό, προσπαθεῖ νὰ τὸν φθάσει, δὲν μένει στὰ λόγια. Καὶ φθάνοντάς Τον, ὀλοκληρώνεται ὡς πρόσωπο, γιατί ὁ Χριστὸς θέλει νὰ ὀλοκληρωθοῦμε, νὰ γίνουμε τέλειοι, ὅμοιοι μὲ Ἐκεῖνον. Πέσαμε ἀπὸ τὸ ὕψος τῆς κοινωνίας μὲ τὸν Θεό, τότε, στὸν παράδεισο, καὶ ἀκολουθήσαμε τὴν φθορὰ πρὸς τὰ κάτω, ἀπὸ τὸν οὐρανὸ στὴ γῆ καὶ ἀπὸ τὴ γῆ στὰ ὑποχθόνια, ὅμως μὲ τὴν λυτρωτικὴ θυσία Του μᾶς καλεῖ ὁ Χριστὸς καὶ πάλι πρὸς τὰ ἄνω, καὶ μάλιστα σὲ ὕψος ἀνώτερο ἀπὸ πρὶν. Γιὰ νὰ ἀνεβοῦμε ψηλὰ χρειάζεται διάθεση καὶ πεῖσμα θεοπρεπές, προσπάθεια καὶ ἀγώνας, διότι κανεὶς δὲν κατακτᾷ τὸν οὐρανό, ἂν δέχεται νὰ μένει δεμένος στὰ γῆϊνα, κανεὶς δὲν κατακτᾷ τὰ ἄφθαρτα καὶ αἰώνια, ἂν ἀρέσκεται στὴν ἀπόλαυση τῶν φθαρτῶν καὶ προσκαίρων τοῦ κόσμου τούτου. Ὁ ἅγιος

Ἰωάννης ὁ Σιναΐτης, περιγράφει τὴν πνευματικὴ ζωὴ ὡς μία σκάλα ἀρετῶν. Ἡ ἐγκράτεια, ἡ ἀποταγὴ τοῦ κόσμου, ἡ ταπείνωση, ἡ ὑπακοή, ἡ μετάνοια, τὸ χαροποιὸ πένθος, ἡ ἀγάπη, εἶναι σκαλοπάτια ποὺ μᾶς ὀδηγοῦν στὸν οὐρανό. Δὲν εἶναι δύσκολο νὰ τὰ ἀνεβοῦμε καὶ νὰ φθάσουμε στὸ τέρμα· μᾶλλον δύσκολο εἶναι νὰ πάρουμε γενναῖες ἀποφάσεις καὶ νὰ ἐγκαταλείψουμε τὰ μάτια γῆινα, ὅταν δυστυχῶς ἡ ψυχὴ μας ἔχει προσκολληθεῖ σὲ αὐτά. Ἡ πίστη τῶν ὀρθοδόξων εἶναι ἀσκητικὴ. Γι' αὐτὸ καὶ πολεμᾶται ἀπὸ τὸν κόσμο, ἀπὸ τὸ κοσμικὸ φρόνημα.

Patristic message at the beginning of the New Year 2023

Spiritual exercise, my brothers and sisters, is like a ladder. A ladder which starts on earth and goes up to heaven. With great care and steady activity, with holy violence against the passions and with humility, repentance and prayer, with heart's gaze constantly upwards, without hesitation and delay, we must all climb this ladder and reach the last rung, where Christ and our Christ-like self await us. Each one of us climbs this ladder alone. We do not overtake our brother; the first prize is not for one, but for each of us. This ladder is not a race against our fellow man, but against our old self, against our passions, against the demons who, with rage and hatred against men, are tirelessly, ruthlessly, trying to prevent our ascent, striving to cast our eyes downward so that we may stagger and stumble into the bottomless depths of hell and fall straight into the open mouth of the dragon of perdition. Christ offers us salvation, but our acceptance of it rests on our own will and acquiescence, demonstrated through our actions. It is not enough to say we love Christ; ***it needs the work of loving Him***. The work of love is the keeping of His commandments, as He Himself affirms. Just as in the case of spouses where love is proved in works and not in words, so spiritual love for Christ is proved through its practice. The one who loves Christ strives to ascend to Christ, strives to reach Him. He does not remain in words. On reaching Him, he is completed as a person, because Christ wants us to be completed, to be perfect, to be like Him. We fell from the height of communion with God in heaven, and followed corruption downwards from heaven to earth and from earth to the underworld; but by His redemptive sacrifice, Christ calls us upwards again, to a height even higher than before. In order to ascend upwards we need the disposition and God-inspired perseverance, effort and struggle, because no one attains heaven if he remains bound to earthly things, no one attains the incorruptible and eternal if he likes to enjoy the perishable and impure things of this world. St. John of Sinai describes the spiritual life as a ladder of virtues. Temperance, renunciation of the world, humility, obedience, repentance, joyful mourning, love, are all steps that lead us to heaven. It is not difficult to climb them and reach the end; it is more difficult to make brave decisions and abandon the vain earthly things, when our soul has unfortunately become attached to them. The faith of the Orthodox is ascetic - training in self-denial. That is why it is opposed by the world, by the worldly mind.

Ἐκδήλωση Τὴν Δευτέρα 26 Δεκεμβρίου, ἔλαβε χώρα ἡ ἑτησίᾳ ἐκδήλωση τῆς Νεολαίας, τῶν Κατηχητικῶν, τῶν σχολείων, τοῦ Δ.Συμβουλίου, τῆς Φιλοπτώχου, τοῦ διδασκαλικοῦ προσωπικοῦ καὶ ὄλων τῶν ἐθελοντῶν τῆς Κοινότητος-Ἐνορίας μας στό ἐνοριακό μας χῶλο ποὺ ἀπόλαυσαν τό πλούσιο μπάμπακίου καὶ τὰ ἀναψυκτικά μέ τό γλυκό καὶ παγωτό. Ὁ

π. Μιχαήλ, δράπτοντας τήν εύκαιρία, ώμίλησε σέ ὄλους μέ επίκαιρο θέμα, καλώντας ὄλους, προπαντός τά νιάτα, νά συμμετέχουν στίς χριστιανικές συγκεντρώσεις μας. Συνεχάρει τόν π. Σταῦρο, τό Πρόεδρο, τά μέλη τοῦ Δ. Συμβουλίου, τῆς Φιλοπτώχου, τά παιδιά τοῦ Ἱεροῦ, τῶν ομάδων νέων καί νεάνιδων, τῶν Ἱεροψαλτῶν καί ὄλων τῶν ἐθελοντῶν γιά τήν σημαντική προσφορά τους, κατά τό ἔτος πού πέρασε καί τούς εὐχήθηκε καλές διακοπές. Πολύ εὐχαριστοῦμε τόν κ. Στυλιανό Δρακούλη και τον κ. Ἀπόστολο Παλαιολόγου οἱ ὅποιοι ἐτοίμασαν τό μπάμπακίου, καθώς καί τίς κυρίες τῆς Φιλοπτώχου γιά τίς σαλάτες καί τήν ὄλη ἐτοιμασία τῆς ἐκδηλώσεως.

End of Yea, Annual function On Saturday, December 26, the Divine Liturgy in English took place in our Holy Church. At the end of the Divine Liturgy, Fr. Michael spoke in a timely manner. He congratulated Fr. Stavros, the President, the members of the Executive Committee, the Philoptochos, the Alter boys and girls of our Youth group, the chanters and all the volunteers for their important contribution during the year and wished them a happy holidays. Then they all sat down at the banquet in our parish hall. Many thanks to the cooks of the night for their excellent work with the B,B,Q.

Ἱερέσ ἀκολουθίες Τήν Πέμπτη 5 Ἰανουαρίου, παραμονή τῶν Θεοφανείων, θά τελέσωμε τίς Ὁρες, τόν Ἑσπερινό, τήν Θεία Λειτουργία καί τόν Μ.Ἀγιασμό ἀπό τίς 7.30πμ. περίπου μέχρι τίς 9.30πμ. Στήν συνέχεια οἱ Ἱερεῖς μας θά περάσουν νά ἀγιάσουν τίς οἰκίες τῶν πιστῶν μας σύμφωνα μέ τό πρόγραμμα.

Τήν Παρασκευή 6 Ἰανουαρίου, ἀνήμερα τῶν Θεοφανείων, θά τελέσωμε Ὁρθρο, Θεία Λειτουργία καί τό Μέγα Ἀγιασμό, 7.30πμ. μέχρι τίς 10.15πμ. περίπου. Στήν συνέχεια οἱ Ἱερεῖς μας θά περάσουν νά ἀγιάσουν τίς οἰκίες τῶν πιστῶν μας σύμφωνα μέ τό πρόγραμμα.

Τό Σάββατο 7 Ἰανουαρίου, Σύναξης τοῦ Προδρόμου, θά τελέσωμε Ὁρθρο καί Θεία Λειτουργία 7.30πμ. μέχρι τίς 9.45πμ.

Τήν Κυριακή 8 Ἰανουαρίου καί κατόπιν τῆς Θείας Λειτουργίας, θά μεταβοῦμε στήν προβλήτα τοῦ Γκλενέλγ γιά τόν ἀγιασμό τῶν ὑδάτων.

Church Services Thursday 5 January Eve of Epiphany, the Hours, Vespers, Divine Liturgy and Great Agiasmos, 7.30am - 9.30am approx.. Afterwards, our Priests will bless the houses of our faithful according to the program.

Friday 6 January Day of Epiphany, Matins, Divine Liturgy and Great Agiasmos, 7.30am – 10.15am approx.. Afterwards, our Priests will bless the houses of our faithful according to the program.

Saturday 7 January, Synaxis of John the Forerunner, Matins and Divine Liturgy, 7.30am – 9.45am.

Sunday 8 January after Divine Liturgy, we shall go to Glenelg Jetty for the Blessing of the Waters.

Τό Ἑλληνικό Φεστιβάλ τοῦ Νόργουντ

Ὅπως ἤδη ἔχουμε ἀναφέρει, μέ τήν βοήθεια τοῦ Θεοῦ καί τῶν προσφιλῶν οἰκονομικῶν ὑποστηρικτῶν καί χορηγῶν τοῦ Φεστιβάλ, ἡ διοργάνωση ἔχει ἤδη ἀρχίσει. Τό Σάββατο 18 Φεβρουαρίου, ἐάν μᾶς βοηθήσει καί ὁ καιρός, τό Φεστιβάλ ἀναμένεται νά ἔχει μεγάλη

έπιτυχία. Στο σημείο αυτό αναφέρουμε τις προσφορές που έχουμε λάβει μέχρι αυτήν την στιγμή:

Multicultural Department	\$5000
TKT2FLY	\$5000
Osmond Electrical	\$5000
National Periodontics and SensiBuy	\$2000
Bank of Sydney	\$2000
Omega Prestige Coaters	\$2000
Raine & Horne Unley	\$ 750
Blackwell Funerals	\$ 500
Hon Steven Marshall MP	\$ 500
Mr James Stevens MP	\$ 500
Mr Nick Psarros Ray White Port Adelaide	\$ 500
Athina Lis Financial services	\$ 500
2 nd Fix Carpentry	\$ 500
Adelaide Depot	\$ 300
Specialty Foods	\$ 300
Mr Evan Kostopoulos	\$ 250
Loong Phoong Pty Ltd	\$ 250
Future Foods	\$ 200

Δέν βρισκουμε λόγια να εύχαριστήσουμε τους χορηγούς και υποστηρικτές του Φεστιβάλ. Είναι ακόμη μερικοί εκ των υποστηρικτών μας, οι οποίοι μας υποσχέθηκαν ορισμένα ποσά και θα αναρτηθούν τα ονόματά τους σε επόμενες εκδόσεις του Φυλλαδίου μας.

Norwood Greek Festival As has been mentioned already, with the help of God and the generous financial support of sponsors, organizing of the Festival has begun. If the weather is good to us, the Festival Sunday 18 February 2023 is expected to be a very successful event. Huge thanks are due to the financial supporters listed above. There are others who have also promised support and their names will be added in future Newsletters.

Άγιασμός στις οικίες των εύλαβων ένοριτών μας Όπως ήδη αναφέρεται στο πρόγραμμα του Ιανουαρίου 2023, Ο π. Μιχαήλ, με την βοήθεια του π. Σταύρου θα αγιάσουν όλα τα σπίτια της Ένορίας μας των οποίων έχουμε τις διευθύνσεις, μέσα στις δυό ημέρες την Πέμπτη 5 Ιανουαρίου και την Παρασκευή 6 Ιανουαρίου. Λόγω που ακόμη υπάρχει σε μερικούς ο φόβος του κορονοϊού, πολύ παρακαλούμε να περιμένετε τον Σταυρό του Κυρίου με άνοιχτή την πόρτα και τό άναμμένο θυμιατό στην είσοδο. Ο Ιερέας θ'αγιάσει όσο πιο σύντομα γίνεται και δίχως καθυστέρηση θά άναχωρίσει. Μέ αυτό τον τρόπο θά τελειώσωμε τον Άγιασμό σύντομα και άνώδυνα.

Blessing of the homes of our devout parishioners As already mentioned in the January 2023 program, Fr. Michael, with the help of Fr. Stavros, will bless all the houses of our parishioners whose addresses we have, in two days on Thursday 5 January and Friday 6 January. As some people are still concerned about Covid, we kindly ask you to wait for the Cross of the Lord with open door and the censer lit at the entrance. The priest will bless the house as briefly as possible and will depart without delay. In this way, we will finish the Blessing quickly and painlessly.